06/06/2019

Η Μονή Αναλήψεως Του Σωτήρος Σίψα στη Δράμα

/ Ιερές Μονές

Στο συνοικισμό των Ταξιαρχών Δράμας (Σίψα) πρώτος «οικιστής» κατά το έτος 1930 υπήρξε ο Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης (1901 – 1959). Σήμερα στο σημείο αυτό ανθεί μια πολυπληθής γυναικεία αδελφότης μοναζουσών που αποτελεί την Ιερά Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος.

Related image

Image not found or type unknown

Image result for Î¹Îµï□Î± Î¼Î¿Î½Î· ï□Î¹ï□Î± Î´ï□Î±Î¼Î±ï□

Image not found or type unknown

Σύμφωνα με σχετική παρουσίαση στην ιστοσελίδα της Μητρόπολης Δράμας: «Παραθέτουμε στην συνέχεια ιστορικά στοιχεία για την αδελφότητα, όπως έχουν καταχωρηθεί ως επίλογος στο βιβλίο «ο μακάριος Γέροντας Γεώργιος Καρσλίδης, 1901 – 1959», που συνέγραψε ο Μονάχος Μωϋσής Αγιορείτης κι εξέδωσε η Ι. Μονή το 1989. Στην έκθεση των στοιχείων αυτών φαίνεται και η συμβολή της ταπεινότητος μου στην ίδρυση, ανάπτυξη και πρόοδο της λαμπρής σήμερα Ιεράς Μονής:

Θεού ευδοκία, από ετών μικρά τις αδελφότης αφιερωμένων νεανίδων

εγκαταβιούσε και ησκείτο εις ιδιόκτητων οίκημα εντός της πόλεως Δράμας, υπό την πνευματικήν καθοδήγησιν της νύν ηγουμένης Ακυλίνης Παρμαξίδου, αναπτύσσουσα και δράσιν ιεραποστολικήν, παραλλήλως προς την επιμέλειαν δια την εσωτερικήν καλλιέργειαν της ψυχής και την εν Χριστό τελείωσιν των. Η επιθυμία δε αυτή διαρκώς αυξανομένη ωδήγησεν αυτάς εις την ομόφωνον απόφασιν να εγκαταλείψουν δια παντός τον κόσμον και να ενταχθούν εις τας τάξεις των μοναχών. Όθεν το 1968 ήρχισεν η αναζήτησις δια την εξεύρεσιν τόπου καταλλήλου δια την ίδρυσιν Ιεράς Κοινοβιακής Μονής.

Κινούμενοι υπό του ενθέου ζήλου όπως βιώσουν την «ξενιτείαν» καθώς συνιστούν οι άγιοι Πατέρες της Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τους επιθυμούντας να ζήσουν την αγγελικήν πολιτείαν, ηρνήθησαν κατ΄ αρχήν να δεχθούν πρότασιν του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Δράμας κ.κ. Διονυσίου, κατά πάντα σεβαστού και ευυπολήπτου ιεράρχου, δια του οποίου το ορθοδοξότατον και φιλομόναχον φρόνημα ουδόλως αμφέβαλον.

Ο Σεβασμιώτατος παρώτρυνεν αυτάς όπως επανδρώσωσι την μικράν Ι Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος εν τω συνοικισμώ των Ταξιαρχών Δράμας (Σίψα), περιοχή ήτις κατωκήθη το πρώτον κατά το 1930 υπό του μακαριστού Οσίου Πατρός

Γεωργίου Καρσλίδη εξ Αργυρουπόλεως Πόντου, ζήσαντος εν ασκήσει και αναδειχθέντος χαρισματούχου πνευματικού πατρός του πληρώματος της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας, κοιμηθέντος δε ενταύθα κατά το σωτήριον έτος 1959.

Αλλεπάλληλα εν τούτοις γεγονότα απέδειξαν τελικώς ότι η πρότασις του Σεβασμιωτάτου ήτο η έκφρασις του θελήματος του Θεού, καθώς και η επιθυμία του Όσιου Πατρός Γεωργίου, όστις έτι ζών ηυλόγει συχνάκις τον τόπον, διότι – καθώς έλεγε – επρόκειτο να γίνη μεγάλη Μονή ενταύθα, και δια τούτο υπετάγησαν. . .

Με την χάριν του Αναληφθέντος Χριστού, την ευλογίαν του μακαριστού Γέροντος Γεωργίου και την πατρικήν επίβλεψιν και προστασίαν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ.κ. Διονυσίου, τον Απρίλιον του 1970 εζωογονήθη η από του 1959 (έτος κοιμήσεως του μακαριστού Γέροντος) εγκαταλελειμμένη περιοχή, ήτις περιέβαλεν ναϋδριον επ΄ ονόματι της Αναλήψεως του Σωτήρος, ανεγερθέν μεν υπό του μακαριστού Οσίου Γέροντος Γεωργίου, ανακαινισθέν δε υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ.κ. Διονυσίου.

Άμα τη ενταύθα εγκαταστάσει της πρώτης μοναστικής αδελφότητος έσπευσε μετά πολλής χαράς να υποταγή και συγκαταριθμημή εν αυτή η μονή χειροθετηθείσα μοναχή υπό του μακαριστού Γέροντος, Άννα Μακκαβαίου, άξιον τέκνον αυτού κατά

πάντα.

Εις τη δυτικήν πλευρά του ναού, εκατέρωθεν εις της εισόδου αυτού, ένθα και το καμπαναριό, υπάρχουν δύο κελλία. Το εν εξ αυτών εχρησίμευεν ως κελλίον του Γέροντος. Εκεί εδέχετο και τους προσκυνητάς, όταν ήτο χειμών ή ήτο ασθενής. Και ταύτα ανεκαινίσθησαν και κατοικούνται.

Με την βοήθειαν αποσταλέντων στρατιωτών – τη παρακλήσει του Σεβασμιωτάτου – κατηδαφίσθη παράπηγμα βορείως του ναού ευρισκόμενον και χρησιμεύον ως στοχειώδης ξένων δια τους προσερχομένους προσκυνητάς, και ήρχισαν αι εγρασίαι ανεγάρσεως των κτιριακών εγκαταστάσεων της Ι. Μονής.

Με την άοκνον προσπάθειαν των πρώτων αδερφών και την ενεργόν παρουσίαν της πρώτης και νύν Καθηγουμένης Ακυλίνης καθώς και την άγρυπνον και επίμονον παρακολούθησιν τοθ Σεβασμιωτάτου, αποπερατώθη το πρώτον κτίσμα με κελλία, τράπεζαν και λοιπούς βοηθητικούς χώρους, όπου εγκατεστάθησαν αι αδελφαί, και το οποίον σήμερον αποτελεί τον ξενώνα της μονής, ανηγέρθη δε εις τον τόπον του παλαιού ξενώνος.

Ούτο την 25ην του μηνός Απριλίου του σωτήριου έτος 1971 εγένοντο τα εγκαίνια της Ιεράς Μονής.

Συντόμως ανοικωδομήθη αίθουσα μεγάλη νοτιοανατολικώς του ξενώνος, ήτις και σήμερον χρησιμεύει ως τράπεζα των προσκυνητών και ως αίθουσα μνημοσύνων.

Εν τω μεταξύ τα μέλη της αδελφότητος επληθύνοντο και αι ανάγκαι απήτουν την ανέγερσιν μεγαλυτέρου οικοδομήματος δια την εγκατάστασιν των αδερφών.

Δια την νεοσύστατον αδελφότητα, παρ΄ όλην την συνεισφοράν των ατομικών των κτημάτων, που προσεκόμισεν εκάστη, είτε εκ της πατρικής της περιουσίας είτε εκ του μόχθου της εργασίας των εν τω κόσμω, αλλά προσέτι και του καθημερινού κόπου και ιδρώτος των εν τη Μονή, δεν ήτο εν τούτοις ασήμαντον το οικονομικόν πρόβλημα, καθώς και πλείστα άλλα προβλήματα, ως ήτο η ανεπάρκεια ύδατος κ.τ.λ. Τοιουτοτρόπως όμως κατέστη κατ΄ επανάληψιν εμφανής και η φροντίς και ευλογία του Θεού, δια πρεσβειών του Οσίου Γέροντος Γεωργίου, ήτις ανεπτέρωνεν το ηθικόν των αδελφών και ασυνέχιζον τον σκληρόν, αλλα ωραίον αγώνα των κτιτόρων, τη πρωτοπόρω πάντοτε και εμπνευσμένη παρουσία της ακαμάτου πνευματικής ημών Ακυλίνης.

Ούτω τον Μάρτιον του 1975 ετέθησαν τα θεμέλια και την 21ην Νοεμβρίου του 1976 εγκατεστάθησαν εις την νεόδμητον διώροφον πτέρυγα, ήτις εις μεν τον άνω όροφον περιλαμβάνει τα κελλία των μοναζουσών, εν μέσω δε αυτών τον ναΐσκων της Αγίας Ακυλίνης, εις δε τον πρώτον όροφον τέσσερα κελλία, το ηγουμένειον, το νοσοκομείον, την βιβλιοθήκην και την τράπεζαν των αδελφών. Νοτιοανατολικώς το επικλινές έδαφος επέτρεψε την κατασκευήν και ετέρου ορόφου, όπου στεγάζονται τα εργαστήρια των μοναχών και άλλοι απαραίτητοι βοηθητικοί χώροι.

Κατά το αυτό σωτήριον έτος, 1976, την 5ην Νοεμβρίου, εγένετο και η επίσημος αναγνώρισης της Ι. Μονής, κατόπιν εισηγήσεως του οικείου Μητροπολίτου, δια της υπ΄ αριθ. 4321/2067/17-9-1976 αποφάσεως της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Εκκλησίας της Ελλάδος δημοσιευθείσης εις το υπ΄ αριθ.1391/5-11-76, Β΄ Φ.Ε.Κ. «Περί ιδρύσεως Γυναικείας Κοινοβιακής Μονής» και αποτελεί έκτοτε Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, κατά την διέταξιν του άρθρου 1, παράγρ. 4 του Νόμου 590/1977.

Η ως άνω πτέρυξ των κελλίων επεικτεινομένη νύν εις σχήμα Π περιλαμβάνει το καθολικόν της Ι. Μονής, ναόν νεόδμητον, μαρμάρινον και περικαλλή, σταυροειδή μετά τρούλλου, όστις θεμελιωθείς ενεκαινιάσθη την 3ην Μαΐου του σωτήριου έτος 1987(Κυριακή των Μυροφόρων), αφιερώθη δε εις την Υπαπαντήν της Θεοτόκου και

του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Αμέσως μετά τα εγκαίνια ο ιερός ούτος ναός ήρχισε να αγιογραφήται υπό των διακεκριμένων αγιογράφων, Αγιορειτών πατέρων, Θεόφιλου και Χρυσοστόμου, των Παχωμαίων, πιστών συνεχιστών της βυζαντινής αγιογραφικής παραδόσεως, τη συνδρομή ευλαβών δωρητών, ήδη συνεπληρώθη η ανιστόρησις της κόγχης του Ιερού, της αγίας Προθέσεως, καθώς και του τρούλλου.

Βορειοανατολικώς των κτιριακών εγκαταστάσεων της Ι. Μονής συναντά κανείς τον λαχανόκηπον, τον οπωρώνα, τον αμπελώνα και διασχίζων στοάν επιμηκεστάτην σκεπομένην υπό κλημάτων οδηγείται εις το κοιμητήριον της

μονής, όπου ο χαριτωμένος ναός των Αρχαγγέλων και ο τάφος, όπου αναπαύεται από την 12ην Ιανουαρίου του 1981 η μακαριστή Γερόντισσα Άννα, η πρώτη κοιμηθείσα εν Κυρίω Αδελφή της μοναστικής αδελφότητος, «το πιστόν τέκνον» του μακαριστού Γέροντος Γεωργίου, καθώς του ήρεσκε να την αποκαλή.

Εις την βορειοδυτικήν πλευράν υπάρχει αμυγδαλεών και εντός αυτού ο ορνιθών της μονής, ενώ νοτίως του κτιριακού συγκροτήματος και εντός του περιβόλου της μάνδρας ευρίσκεται ο ελαιών με τον σταύλον και τον αχυρώνα.

Η κατανομή των διακονημάτων γίνεται υπό της καθηγουμένης, ήτις ως πνευματική μήτηρ της αδελφότητος, εν φόβου Θεού και αγάπη ασκεί πάσαν πνευματικήν εξουσίαν εφ΄ όλων των αδελφών, διακονεί και επιμελείται την ευόδωσιν του όλου έργου της αδελφότητος, αναλόγως δε της ικανότητος και δυνάμεως εκάστης μετά διακρίσεως, αναθέτει εις όλας τας αδελφάς «ως ευλογίαν» τα διάφορα διακονήματα.

Από της ιδρύσεως της Ι. Μονής τινές των αδελφών ασχολούνται με την αγιογραφίαν φορητών εικόνων, ακολουθούσαι την βυζαντινήν παράδοσιν. Έργα των είναι και αι εικόνες του τέμπλου του καθολικού και των παρεκκλησίων της Ι. Μονής, πολλαί δε εικόνες αυτών κοσμούν τους ιερούς ναούς της πόλεως Δράμας, της περιφερείας αυτής και αλλαχού της Ελλάδος.

Άλλαι αδελφαί προσπαθούν να συνεχίσουν την παράδοσιν του χρυσοκεντήματος τις χειρός, αντιγράφουσαι παλαιά πρότυπα, έτεραι δε ασχολούνται με χρυσοκέντητα της μηχανής.

Εις το ιερορραφείον αδελφαί ράπτουσιν ιερά άμφια και καλύμματα αγίας τραπέζης, ιερών σκευών κ.λ.π., ενώ εις το εργαστήριον της εκθέσεως αι αδελφαί ετοιμάζουν διάφορα εργόχειρα και εκκλησιαστικά αντικείμενα.

Το πλεκτήριον εξωπλισμένον με ηλεκτροκίνητους μηχανάς καλύπτει τας ανάγκας της αδελφότητος και πλουτίζει την έκθεσιν με διάφορα πλεκτά, εις δε το κηροπλαστείον ετοιμάζονται τα κεριά δια τους ναούς και τα παρεκκλήσια της μονής.

Αδελφαί προσέτι καλλιεργούν τους κήπους, περιποιούνται τα ζώα της Ι. Μονής, φροντίζουν δια την καθαριότητα αυτής, καθώς και δια την φιλοξενίαν των ευλαβών προσκυνητών.

Η Ι. Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος ευρίσκεται βορείως της πόλεως Δράμας εις τον 13ον χιλιόμετρον επί της αμαξιτής οδού Δράμας – Σιδηρόνερου. Έμπροσθεν της υψούται το όρος Φαλακρόν, λευκοντυμένον από του φθινοπώρου μέχρι τας

αρχάς του θέρους. Εις υψόμετρον πεντακοσίων μέτρων από της επιφάνειας της θαλάσσης στέκει αυτή ως φύλαξ άγγελος της μικράς κώμης, ήτις σήμερον φέρει το όνομα Ταξιάρχαι, είναι δε εις όλους γνωστή με το όνομα Σίψα. Δια τούτου και η Ιερά ημών Μονή είναι πλέον γνωστή ως μοναστήρι της Σίψας ή του Γέροντος Γεωργίου Καρσλιδή.

Έτος ιδρύσεως 1976, Διεύθυνσις : Τ.Κ. 661 00, Ταξιάρχαι Δράμας

Τηλ: 25210-45023, Ηγουμένη: Πορφυρία Μοναχή, (μον. 32)».